

(26) ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਸੀਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਹੋਰ ਨੁਕਤਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ।

(27) ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ 12 ਜੁਲਾਈ, 2000 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਅਜੈ ਕੁਮਾਰ ਮਿੱਤਲ ਜੇ

ਬਲਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ/ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਰਾਜਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ

2005 ਦਾ FAO ਨੰ. 504

25 ਜਨਵਰੀ, 2005

ਕੋਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 1908 — 0.39 RI.2 — A— ਸਟੇਅ ਆਰਡਰ ਦੀ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ—ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੁਕਮ—ਸਟੇਅ ਆਰਡਰ ਦੇ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ—ਸਟੇਅ ਆਰਡਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ—ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਉਸ ਦੇ ਵਕੀਲ ਰਾਹੀਂ ਪੇਸ਼ੀ—ਕੀ ਹੁਕਮ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਾ ਗਿਆਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਰਾਹੀਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ — ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ, ਹਾਂ — ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਕਿ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਹੁਕਮ ਉਸ ਦੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ—ਆਰਡਰ ਦੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਏ.ਡੀ.ਜੇ. ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਟੇਅ ਆਰਡਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਸਿਵਲ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ 5 ਫਰਵਰੀ, 1993 ਦੇ ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ 30 ਮਈ, 1997 ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇ ਕੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਐਕਟ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਬਦਲਿਆ ਜਾਂ ਸੁਧਾਰਿਆ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਬਣਾਏ ਗਏ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 5 ਫਰਵਰੀ, 1993 ਦੇ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਸਟੇਅ ਆਰਡਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਸਿਵਲ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ ੭)

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਏ.ਕੇ.

ਨਿਰਣਾ

ਅਜੈ ਕੁਮਾਰ ਮਿੱਤਲ, ਜੇ

(1) ਇਹ ਅਪੀਲ 15 ਜਨਵਰੀ, 2005 ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਫਤਹਿਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਆਰਡਰ 39 ਨਿਯਮ 2-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ (ਛੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਜਾਬਤਾ") ਦੁਆਰਾ 5 ਫਰਵਰੀ, 1993 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਸਿਵਲ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(2) ਇੱਕ ਕੇਵਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 3 ਦੇ ਪੂਰਵਜ-ਹਿੱਤ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 7 ਦਸੰਬਰ, 1992 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 151 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਆਰਡਰ 39 ਨਿਯਮ 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਵੀ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ। 5 ਫਰਵਰੀ, 1993 ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇੱਕ ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਕੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਕੇਵਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਉਪਰੋਕਤ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਭਾਵ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ: 1 ਤੋਂ 3 ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 39 ਨਿਯਮ 2-ਏ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੰਬਿਤ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਟੀਕੇ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 30 ਮਈ, 1997 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੰ: 10 ਤੋਂ 13 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 10 ਵਿੱਘੇ ਅਤੇ 10 ਬਿਸਵੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ। ਅਗਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗਾ, ਨਾ ਤਾਂ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਾ ਹੀ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਖਾਲੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ ਪੂਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸੀ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਵਿਕਰੇਤਾ ਭਾਵ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ: 10 ਤੋਂ 13 ਨੂੰ ਵੀ 5 ਫਰਵਰੀ, 1993 ਦੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਹ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਬਣ ਗਏ ਸਨ। ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਨੰ: 10 ਤੋਂ 13 ਤੱਕ ਵਿਵਾਦਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁੱਦੇ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬਾਕੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਪਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਅਵੱਗਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਸਿਵਲ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ।

(3) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕੋਈ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 5 ਫਰਵਰੀ, 1993 ਦੇ ਸਟੇਅ ਆਰਡਰ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵਕੀਲ ਵੀ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(4) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸ਼ੁਕੁਮਾ ਪਾਣਿਗ੍ਰਹੀ ਬਨਾਮ ਸਤਿਆਭਾਮਾ ਪਾਣਿਗ੍ਰਹੀ (1) ਵਿੱਚ ਉੜੀਸਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਸਰਲ ਦੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੇ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। 'ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਦੂਜੀ

Balwinder Kumar v. Rajinder Kumar and others 544
(Ajay Kumar Mittal, J.)

ਪਿਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ 1 ਸਤੰਬਰ, 1992 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਜਿਸ ਪਿਰ ਵਿਰੁੱਧ ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੇ 15 ਸਤੰਬਰ, 1992 ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦਰਜ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤੀ ਜਦੋਂ ਹੁਕਮ ਲਾਗੂ ਸੀ। ਉਕਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਪਿਰ ਵਿਰੁੱਧ ਉਲੰਘਣਾ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਦਾ ਪੱਖ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ 18 ਸਤੰਬਰ, 1992 ਨੂੰ ਹੀ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਸੀ। ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ ਪਿਰ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਪਿਰ ਵਿਰੁੱਧ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(5) ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਥਿਤੀ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ। ਫ਼ਤਹਿਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੈਰੇ 8, 9 ਅਤੇ 10 ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:-

- (6) ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਦੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਲੰਬਾ ਸਮਾਂ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਪਦਾਰਥਕ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਉਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਦੀ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਲਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਜੇ.ਐਸ. ਚੀਮਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੀ ਹੈ ਕਿ 30 ਮਈ, 1997 ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੀ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਰਵਾਈ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੁਕਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਹੈ

Balwinder Kumar v. Rajinder Kumar and others
(Ajay Kumar Mittal, J.)

ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਰ.ਡਬਲਯੂ.- ਬਲਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਕਥਿਤ ਵਿਰੋਧੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ: 4 ਦੀ ਪੇਸ਼ਗੀ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਪੜਤਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਐਕਸ. ਏ.-1 ਹਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਹਰਮਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਭਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਜਸਪਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹਾਕਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਬਰਾਬਰ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿਚ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਇਹ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ 10000 ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 3,50,000 , — ਵਿਦਿਅਕ. ਅਲ. ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ RW-1 ਬਲਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਕਥਿਤ ਵਿਰੋਧੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸਾਬਕਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਖਲਾ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਲ, ਇਸ ਲਈ, ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੇ ਅਮਲ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, RW-1 ਬਲਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਦੀ ਕਾਪੀ ਸਾਬਕਾ ਹੈ। 30 ਮਈ, 1997 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 8 ਤੋਂ 11 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਐਲ.ਡਬਲਯੂ.-2 ਹਰਮਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 30 ਮਈ, 1997 ਨੂੰ ਬਲਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਤੋਂ 10-ਬੀ—10 ਬੀ ਮਾਪ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦੀ ਸੀ। -1 ਸਰਵਣ ਕੁਮਾਰ ਨੇ ਸੇਲ ਡੀਡ ਦੀ ਤਸਦੀਕਸ਼ੁਦਾ ਕਾਪੀ ਸਾਬਕਾ. ਏ.-1 ਜੋ ਕਿ ਦਫਤਰ ਰਜਿਸਟਰੀ ਕਲਰਕ, ਫਤਹਿਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਖੋਜ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਇਹ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਲਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਨੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਦੀ ਕਾਪੀ ਐਕਸ. 30 ਮਈ, 1997 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 8 ਤੋਂ 11 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਐਲ.

9. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਅਗਲਾ ਬਿੰਦੂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਟੇਅ ਦਾ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। 5 ਫਰਵਰੀ, 1993 ਦੇ ਆਰਡਰ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਵੇਖੋ / ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਏ-3, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬੇਗਾਨਗੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਅਗਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 4 ਬਲਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਸੀ। ਇਹ ਹੁਕਮ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 5 ਫਰਵਰੀ, 1993 ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੱਕ ਬੇਗਾਨਗੀ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਜੇ.ਐਸ.ਚੀਮਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1, 3, 4, 5 ਅਤੇ 6 ਅਤੇ 7 ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ 27 ਮਈ, 1993 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਅਤੇ ਇਹ ਤੱਥ 5 ਫਰਵਰੀ, 1993 ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਦੁਆਰਾ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਗਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੱਕ ਰੋਕ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ , ਸਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਬਕਾ. ਏ.-3 5 ਫਰਵਰੀ ਨੂੰ ਡੀ.

(Ajay Kumar Mittal, J.)

1993. ਵਾਕਲਾਬਨਾਮਾ ਸਾਬਕਾ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ। ਏ-8 ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ ਜੇ.ਐਸ.ਚੀਮਾ, 27 ਮਈ, 1993 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਬਲਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਅਤੇ ਵਕਾਲਤਨਾਮਾ ਸਾਬਕਾ। A-8 ਜੋ ਕਿ ਬਲਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਹੈ। A-5 ਨਿਰਣੇ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਬਕਾ। A-6 ਇਸ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਗਿਆਨ ਬਲਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਉੱਤਰਦਾਇਕ ਨੰਬਰ 4 ਨੂੰ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ 27 ਮਈ, 1993 ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਰਾਹੀਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਏ-4, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਤੇ ਸਾਬਕਾ। A-8 ਵਕਾਲਤਨਾਮਾ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਅਥਾਰਟੀਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਬਲਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਨੇ 27 ਮਈ 1993 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਰਾਹੀਂ ਪੇਸ਼ੀ ਭਰਤੀ। ਏ-4 ਅਤੇ ਸਾਬਕਾ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਏ-8। ਅਗਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੱਕ ਸਟੇਅ ਆਰਡਰ ਸੀ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਬਦਲਿਆ ਜਾਂ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਰਹੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਦਾਲਤ ਇਸਨੂੰ ਖਾਲੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਜਾਂ ਇਸਨੂੰ ਸੋਧਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ 30 ਮਈ, 1997 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਸਾਬਕਾ। A-4, — ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਬੰਦੀ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਸੇਲ ਡੀਡ ਸਾਬਕਾ। ਅਲ. ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਇਕ ਨੰਬਰ 4 ਬਲਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ 4 ਸਾਲ ਬੀਤ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸੁਕੁਮਾ ਪਾਨੀਗ੍ਰਹੀ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਜਦੋਂ ਨੋਟਿਓ ਜਾਂਚਿਆ ਜਾਣੇ ਤਾਂ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੇਵਲ ਬਲਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਨੂੰ ਹੀ ਗਿਆਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਟੇਅ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਚਾਰ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਸੇਲ ਡੀਡ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਬਲਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਨੂੰ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਏ.ਡਬਲਿਊ.-2 ਰਜਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਨੇ ਵੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 4 ਬਲਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਵੱਲੋਂ ਸਟੇਅ ਆਰਡਰ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਬਾਰੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਾਰੀਆਂ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਉੱਤਰਦਾਤਾ, ਪਰ ਉਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਬਲਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਲਈ ਮਦਦਗਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਬਲਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ 5 ਫਰਵਰੀ, 1993 ਦੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਐਕਸ. 30 ਮਈ, 1997 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 8 ਤੋਂ 11 ਨੂੰ ਐਲ.

10. ਹੁਣ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 8 ਤੋਂ 11 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਸਾਬਤ ਹੋਈ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਹ

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 8 ਤੋਂ 11 ਉਸ ਅਪੀਲ ਦੇ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਸਨ ਜਿੱਥੋਂ ਇਹ ਸਟੇਅ ਆਰਡਰ ਆਇਆ ਸੀ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਟੇਅ ਆਰਡਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ 'ਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਵੀ ਕੋਈ ਪੁਖਤਾ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਸਟੇਅ ਆਰਡਰ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸਨ। ਏ.ਡਬਲਿਊ.-2 ਰਜਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਬਿਆਨ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਰੋਲਾ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਆਰਡਰਬਲਯੂ-2 ਹਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨਾ ਤਾਂ ਇਸ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਸਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਸਟੇਅ ਆਰਡਰ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਮੋਹੀਦੀਨ ਬਾਸ਼ਾ ਅਬਦੁਲ ਰਜ਼ਾਕ ਕੇਸ (*ਸੁਪਰਾ*) ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ, ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 8 ਤੋਂ 11 ਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ 27 ਮਈ, 1993 ਦੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(6) ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, 5 ਫਰਵਰੀ, 1993 ਨੂੰ ਮਨਾਹੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਰੀ ਰਹੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਹੁਕਮ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਦੇ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ 30 ਮਈ, 1997 ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਇਹ ਸਕੋਤ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕੇ ਕਿ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਦਾ ਹੁਕਮ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(7) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਫਿਰ **ਸਮੀ ਖਾਨ ਬਨਾਮ ਬਿੰਦੂ ਖਾਨ** (2) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਮੁਆਫੀ ਮੰਗਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਸਿਵਲ ਕੈਦ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਿਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰੀਖਣ

ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਲਈ ਅਜੀਬ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਹੱਥ ਵਿਚਲੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਧਿਰ ਨੇ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਵਧਾ ਕੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਮੁਆਫੀ ਮੰਗ ਲਈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਗਲੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਉਸਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ 30 ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇ ਕੇ ਜੋ ਐਕਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਈ, 1997 ਮਿਤੀ 5 ਫਰਵਰੀ, 1993 ਦੇ ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਬਦਲਿਆ ਜਾਂ ਸੁਧਾਰਿਆ ਜਾਂ ਸੋਧਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਬਣਾਏ ਸਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ। ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਵਿਦਵਤਾ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 5 ਫਰਵਰੀ, 1993 ਦੇ ਅੰਤਰਿਮ ਸਟੇਅ ਆਰਡਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਸਿਵਲ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਾ ਮਿਲਣ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਲਈ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਸਿੰਘ

ਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰੀਤ

6289/HC— ਗਾਉਟਾ ਪ੍ਰੈਸ, ਯੂ.ਟੀ., ਸੀ.ਐੱਚ.ਡੀ.